

**Posudek oponenta diplomové práce: Pavel Morávek Komplexní scénografické řešení: J.W. Goethe
Faust I.**

Práce se zabývá reflexí práce Pavla Morávka v magisterském programu, jejímž vyústěním je zpracování scénografického řešení prvního dílu Fausta J.W. Goetha.

Jedná se o velmi rozsáhlý text, nikoliv ovšem o text uměle nastavovaný. Vložené citace ani popisy jednotlivých projektů nejsou samoučelné, ale slouží hlavnímu jádru textu. Tou je analýza témat, která si diplomant zvolil za objekt svého magisterského studia a popis scénografických (a mnohdy i dramaturgicky režijních) řešení, která z této analýzy vycházejí. Témata by se dala shrnout jako zkoumání vztahu a konfliktu jednotlivce a společnosti, často v krajních, existenciálních polohách. Zvolené tituly - Jan Weiss: Dům o tisíci patrech, Josef Čapek: Země mnoha jmen, George Büchner: Wojcek a samozřejmě J. W. Goethe: Faust, jsou jistě pro toto téma dobrým materiálem. Dovádí nás nutně k přesahům do sociologie, politologie, psychologie i filosofie. Je třeba říct, že diplomant se v těchto výpravách neztrácí a kromě toho, že dokáže hledat a používat prameny, je schopen i vlastních smysluplných úvah k daným tématům. Troufám si dokonce říct, že tato diplomová práce, jako jedna z mála z těch, které jsem četl, by mohla sloužit jako materiál pro ostatní studenty při jejich bádání. Minimálně stojí za to si ji přečíst.

Zvolit si za objekt své diplomové práce Fausta je atraktivní a zároveň ošidné. Dílo svým rozsahem fyzickým, uměleckým, filozofickým, duchovním láká mnoho hloubavých duchů k uchopení, pochopení a vysvětlení. Zároveň je každá analýza či inscenace jakoby předem odsouzena k neúplnosti či jednostrannosti. Samo o sobě je jakoby komplexní a zároveň nedořečené. Pokus Pavla Morávka považuji za platný, řečeno sportovní terminologií. Minimálně proto, že je poctivý. Vychází z hluboké analýzy tématu a snaží se uchopit to nehmotné jádro, které se uvnitř Fausta skrývá. Cítím zde však osobně poněkud krkolomný skok mezi filosofickými úvahami a konkrétní podobou koncepce. Jako bych nebyl schopen sledovat, jak koncept jasně vyplynul z analýzy. Je ale možné, že odpovědí by byla skutečná inscenace tohoto konceptu, který rozhodně považuji za zajímavý. Faust se zde zabývá identity, tedy sestavováním portrétů osob. Témata fotografií, identity, vězení a věcí souvisejících umožňují vyřešit situace ve Faustovi zajímavým způsobem. Otázkou pro mě ovšem zůstává, jestli by mě jako diváka dovedly k těm zajímavým úvahám, kterými diplomant svoji koncepci uvozuje.

Chtěl bych jasně a jednoznačně vyjádřit, že práci pana Morávka považuji za mimořádnou a přečetl jsem ji s velkým zájmem.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „B“.

V Praze dne 27. 8. 2019

MgA. Martin Černý

